

РЕШЕНИЕ

№ 8139

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10559** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на РИОСВ-С. срещу Решение № 3234/25.08.2025 г. на СРС, НО, 110-ти с-в по н.а.х.д 4816/2025г., с което е отменено издаденото от него наказателно постановление №14/18.02.2025

г, с което на К. Х. Х. – кмет на район „П.“, Столична община, на основание чл.151, ал.2, т.6, пр.1 от ЗУО е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.19, ал.3, т.15 от ЗУО, като неправилно и незаконосъобразно.

В жалбата се твърди, че оспореното решение. Изцяло неправилно, незаконосъобразно и необосновано, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Не е направено обективно, всестранно и пълно изследване н всички обстоятелства по делото. Твърди се кметът на район ‘П.’ инж. К. Х. Х. не е предотвратил изхвърлянето на смени маси, строителни и битови отпадъци на неразрешени за това места, представляващи терени, находящи се на територията на район „П.“, Столична община. Счита, че субектът на нарушението е определен правилно, тъй като всеки район на СО се управлява от районен кмет, който има определени законови задължения, като това по л. 46, т.5 от ЗМСМА. Моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди отмененото наказателно постановление.

Ответникът, К. Х. Х. – кмет на район „П.“, Столична община, в писмен отговор оспорва жалбата

и излага доводи за правилност на обжалваното решение на СРС, като моли обжалването да бъде отхвърлено.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 ал.1 АПК, от надлежна страна, за която обжалваното решение е неблагоприятно и като такава е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град намира за неоснователна по следните съображения:

От събраните пред СРС доказателства е установено, че след сигнал от МОСВ за незаконно сметище, находящо се на [улица],[жк], район „П.“, г. Видно от Констативен протокол №ККФОС-ИМ-53/03.07.2024 г на 03.07.2024 е извършена проверка от длъжностни лица при РИОСВ-С., чрез посещение на място и обход на пет поземлени имота, в хода на която контролните органи установили на имотите купове със земни маси, строителни и битови отпадъци, както и че подходите към тях са свободни за достъп. Издадено е Предписание №104/08.07.2024 г., с което на инж. К. Х. Х. – кмет на район „П.“ е дадено предписание да предприеме действия по почистване на констатираните отпадъци на описаните поземлени имоти, находящи на територията на район „П.“, за което писмено да уведоми РИОСВ-С., със срок за изпълнение до 04.08.2024 г., както и да предприеме мерки по недопускане на повторно замърсяване с отпадъци и предотвратяване на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища, със срок за изпълнение постоянен.

След като не е изпълнено предписанието на 03.07.2024г. е съставен акта за установяване на административно нарушение (АУАН) № 86/2024г. на кмета на район „П.“ за това, въз основа на който е издадено наказателно постановление №14/18.02.2025г, с което на К. Х. Х. – кмет на район „П.“, Столична община, на основание чл.151, ал.2, т.6, пр.1 от ЗУО е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.19, ал.3, т.15 от ЗУО, затова че не е предотвратил изхвърлянето на земни маси, строителни и битови отпадъци на неразрешени за това места, представляващи терени /подробно описани пет поземлени имота/, находящи се на територията на район „Подияне“, Столична община.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По същество на спора въззивният съд е приел за безспорно, че описаните пет имота са неразрешено място за изхвърляне на отпадъци. За да отмени наказателното постановление съдът се е позовал на разпоредбите на чл.19, ал.3, т.15, пр.1 от ЗУО и чл.151, ал.2 от ЗУО, след като е установил, че няма данни кмета на Столична община да е делегирал правомощията си по изпълнение разпоредбите на ЗУО на кметовете по райони или на други длъжностни лица от общинската администрация, поради което няма как да се приеме, че именно жалбоподателят, в качеството си на кмет на район „П.“ към Столична община, е бил длъжен да предотврати изхвърлянето на земни маси, строителни и битови отпадъци върху процесните поземлени имоти, поради което същият се явява неправилно санкциониран за непредприето от друг правен субект активно поведение.

Настоящият състав на съда приема, че така постановеното съдебното решение е в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 19, ал.3, т.15 от ЗУО Кметът на общината отговаря за предотвратяването на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища и организиране на почистването им. Според разпоредбата на чл. 151, ал.2, т.6 от ЗУО, наказва се с

глоба от 3000 до 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, кмет на община и/или длъжностно лице, което не предприеме мерки за предотвратяване изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища и/или организиране на почистването им.

Настоящата касационна инстанция счита, освен това, че неправилно е наложена глоба на кмета на район „П.“, тъй като същият не може да бъде субект на нарушението, тъй като не е адресат на посочената разпоредба. В случая, е наложена глоба на К. Х. Х. – кмет на район „П.“, в Столична община, като същият безспорно не е кметът на общината. Видно е, че в издаденото НП няма никаква привръзка, която да обуслови налагането на административно наказание на кмета на района, при положение че законовата норма вменява отговорност за кмета на общината.

Действително в ал. 46, т5 от ЗМСМА е предвидено, че кметът на района приема мерки за подобряване и възстановяване на околната среда, но тази разпоредба не е посочена като нарушена нито в АУАН, нито в НП, освен това формулировката ѝ се различава от тази на чл. 19, ал.3, т.21 от ЗУО, която вменява задължение конкретно свързани с незаконните сметища.

Доколкото административнонаказателното производство е строго формално, следва всички елементи от фактическия състав да бъдат изпълнени. При липсата на описание защо е наложена санкция на кмета на района, правилно издаденото НП е отменено.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалния закон.

От страна на ответника по касация няма искане за присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3234/25.08.2025 г. по н.а.х.д 4816/2025г на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.